

Урокът на г-жа Иванова

Бу Никол Маринова

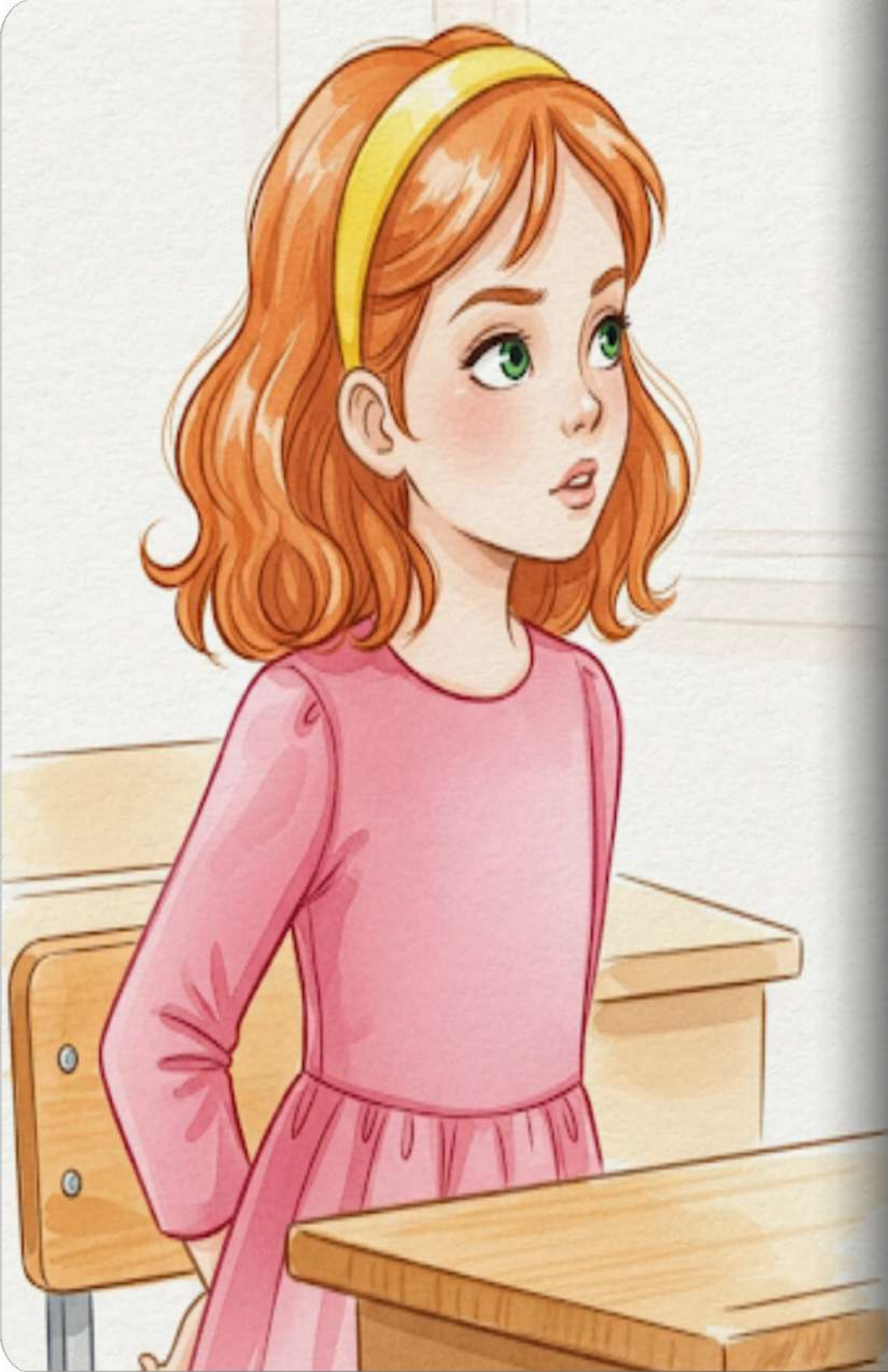
В една слънчева сутрин класната стая беше изпълнена с вълнение. Г-жа Иванова застана пред дъската и се усмихна на своите ученици. „Днес, мили деца, ще научим как да бъдем истински герои на пътя,“ каза тя с топъл глас. „Безопасността започва с първата крачка извън дома.“

Калина слушаше много внимателно.
Тя знаеше, че улиците са пълни с
бързи коли и големи камиони.
Момичето си представи как градът е
една голяма карта, на която тя трябва
да намери правилния път, без да
прави грешки.

„Първото правило е лесно,“ започна г-жа Иванова, като погледна към Боян. „Винаги ходете по тротоара, възможно най-далеч от платното за движение. Тротоарът е нашата крепост, там сме на сигурно място.“ Боян кимна, представяйки си как върви здраво стъпил на плочките.

Рада вдигна ръка и попита: „А какво правим, когато тротоарът свърши и трябва да преминем от другата страна?“ Г-жа Иванова обясни, че най-важното е да спрем на самия ръб. Рада се изправи и показа как внимателно завърта глава – първо наляво, после надясно и пак наляво.

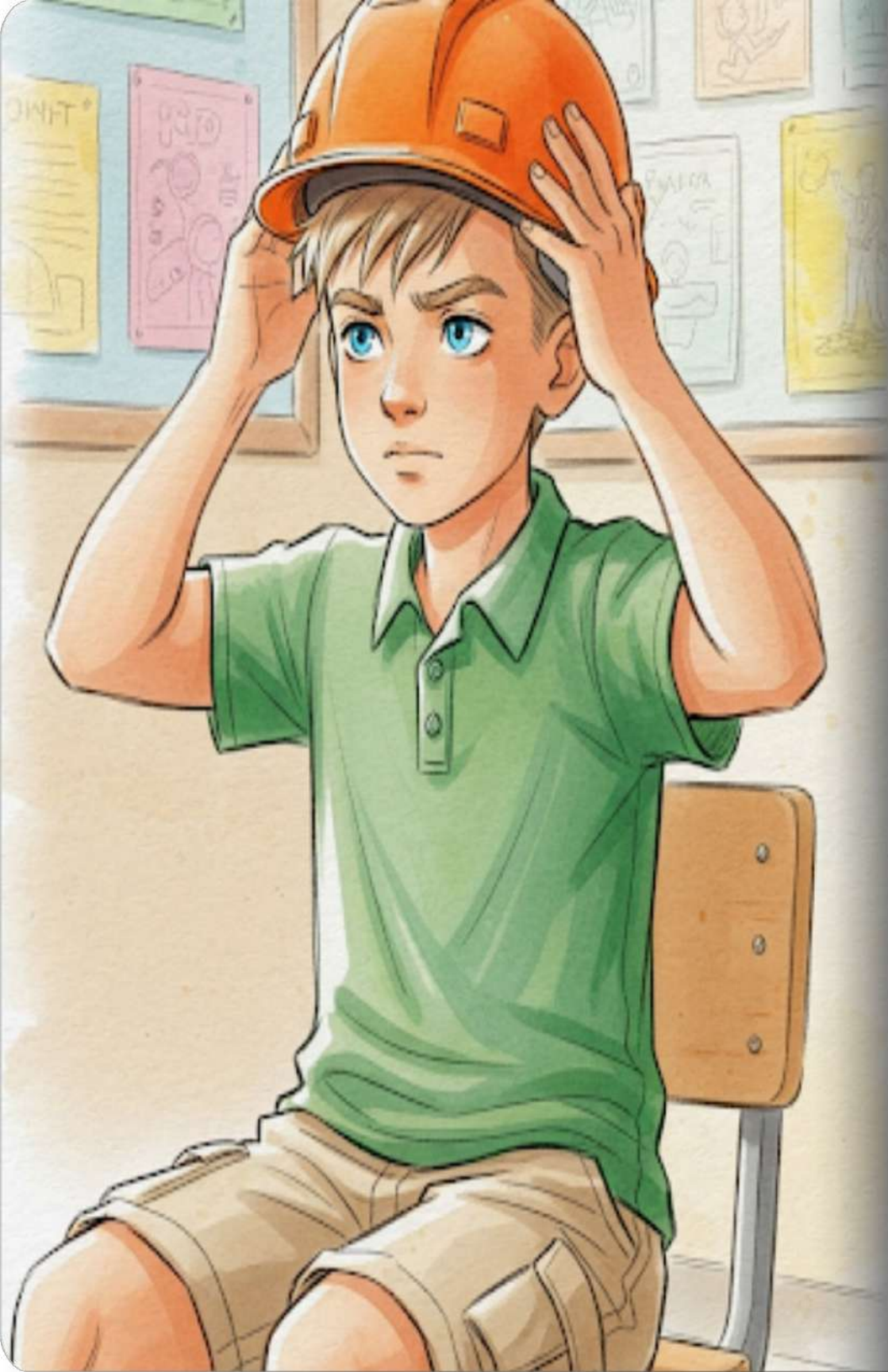
„Светофарът е нашият най-добър приятел,“ продължи учителката. Тя извади голям модел на светофар. „Когато видите червеното човече, това означава: Стой! Дори и да бързате, никога не тръгвайте на червено. Жълтото пък ни казва: Внимание, подготви се!“

Камен гледаше светофара и чакаше да види следващия цвят. Когато зеленото светна, той се усмихна. „Зеленото означава, че можем да преминем,“ каза той гордо. „Но мама казва, че дори на зелено трябва да гледаме дали някоя кола не е забравила да спре.“

„Точно така, Камен! А къде пресичаме?“ попита г-жа Иванова и погледна към Калина. Момичето веднага отговори: „На пешеходната пътека! Тя прилича на зебра с нейните бели ивици.“ Учителката показва голям плакат, на който децата пресичаха уверено по раирания път.

Боян много обичаше да кара своята тротинетка в парка. Г-жа Иванова му напомни: „Когато сте с колело, ролери или тротинетка, винаги слагайте каска. Тя е вашият шлем, който пази главата ви.“ Боян си представи своята ярка каска и как тя го прави да изглежда като истински състезател.

Урокът приключи и г-жа Иванова поздрави децата. Тя и Камен се усмихнаха един на друг. Сега всички знаеха, че пътят не е страшен, когато познаваш правилата. „Вече сте готови за големия свят,“ каза тя. „Бъдете внимателни и винаги гледайте напред!“